

Holland. Arbejdsløshedskasserne er oprettet af Fagorganisationerne. Vedtægterne skal godkendes af Ministeren, men Kasserne behøver ikke at være aabne; i Regelen er de direkte tilsluttet en Fagforening. Kommunerne øver stærk Kontrol med Kassernes Virksomhed. Hvert Krav om Understøttelse skal saaledes forelægges Kommunen. Kommunen kan nedlægge Veto mod Beslutningen og eventuelt bestemme, at det, der er udbetalt, skal tilbagebetales til Kassen.

Der eksisterer en statslig Tilsynsmyndighed, der kan gøre Indvendinger imod Kassens Understøttelsesbeslutninger paa samme Maade som Kommunerne.

I *Norge* fører Kommunerne et lokalt Tilsyn, medens Statens Tilsyn føres af Statens Inspektorat for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

Medlemsskab af en Fagforening kan ikke gøres til Betingelse for Medlemsskab i en Arbejdsløshedskasse.

9. Definition af Begrebet passende Arbejde.

I de fleste Landes Lovgivning findes der Regler om, at Arbejderne uden at miste deres Understøttelse kan nægte at overtage anvist Arbejde, der ikke er passende.

I Opfattelsen af, hvilket Arbejde der er passende, er der derimod visse Forskelligheder. — Dog er det almindelig anerkendt, at Arbejde i Virksomheder, hvor der er Strejke eller Lockout, ikke er passende, og at Arbejderen kan nægte at overtage saadant Arbejde, uden at det paavirker hans Understøttelsesrettigheder.

De fleste Lovgivninger indrømmer ogsaa, at et Arbejde til en utilstrækkelig Løn ikke er et passende Arbejde og derfor ikke behøver at overtages af Arbejderen.

Spørgsmaalet bliver da, hvilken Løn der kan synes at være tilstrækkelig. I Frankrig er dette ganske overladt til Kassernes egen Afgørelse, idet Dekret af 9. September 1905 bestemmer, at „arbejdsløse er forpligtet til at antage den Beskæftigelse, som paabydes ham af Kassen“. I saa Fald bliver kun Arbejde til Fagforeningens Tariffer betragtet som tilstrækkelig aflønnet.

Den *belgiske* Lov af 29. Februar 1924 (jfr. 10. September 1924) udelukker Arbejdere fra Understøttelse, hvis de nægter at overtage Arbejde, „hvis Betingelser svarer til de paa Egnen sædvanlige Betingelser“. I *Czekoslovakiet* bestemte en Lov af 19. Juli 1921, at Statstilskuddet bortfaldt, hvis en Arbejder nægtede at overtage Arbejde, betalt efter den herskende Lønskala eller den sædvanemæssige Tarif paa det Sted, hvor Arbejdet skal udføres.

I *England* betragtes en Beskæftigelse ikke som passende, naar Lønnen er lavere eller Arbejdsbetingelserne daarligere end de sædvanlige i den arbejdsløses hidtidige Fag og paa hans Egn.

I *Queenland* bestemmes det (Lov af 18. Oktober 1922), at de arbejdsløse kan afslaa Arbejde, som ikke svarer til de Betingelser, der er fastsat i en industriel Overenskomst. Tilsvarende Regler gælder i *Italien*.

Den engelske, belgiske og australske Regel gaar igen i flere Lovgivninger.

Vigtigt er ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejde udenfor den arbejdsløses Fag kan siges at være passende. I *Frankrig* bestemmes det ved den citerede Bestemmelse, at Arbejderen kun er pligtig at modtage Arbejde i sit Fag.

I *Belgien* mistes Understøttelse, hvis „Arbejdere, der er definitivt afskødede fra deres tidligere Beskæftigelse, nægter at modtage ny Beskæftigelse, hvortil de er egnede“. Tilsvarende Bestemmelser findes i Danmark, Finland, Norge, Svejs og *Czekoslovakiet*. Ogsaa i Tyskland bestemmes det, at Arbejderen er pligtig at overtage Arbejde, selv om det ikke er i hans Fag. Mindre streng er den østrigske, polske og italienske Lov, som tillader Arbejderen at nægte Arbejde udenfor sit Fag, hvis det vanskeliggør ham at komme tilbage i sin gamle Beskæftigelse:

I *Østrik* faar Arbejderen en vis Frist, indenfor hvilken han har Ret til at nægte Arbejde udenfor Faget. Ogsaa i *England* forudsættes det, at Arbejderen kan skifte Fag, idet dette ikke er udelukket i Loven.